

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: ΕΞΑΓΩΓΗ “ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ” ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Δώδεκα χρόνια μετά την επίθεση των Η.Π.Α και των συμμάχων τους στο Αφγανιστάν, η χώρα εξακολουθεί να βρίσκεται κάτω από τα ερείπια και να είναι έρμαιο των ιδιωτικών εταιριών που “επένδυσαν” στη χώρα, με τις ευλογίες των

κατακτητών της. Ο ιδεολογικός πόλεμος “εξαγωγής δημοκρατίας” που είχε κυρρήξει η Ουάσινγκτον το 2001, δεν ήταν τίποτε άλλο από άλλη μία επέμβαση με στόχο τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της περιοχής επέμβασης, όπως συνήθως. Η “δημοκρατία” στη χώρα δεν ενδιαφέρει κανέναν. Το θέμα είναι να επιτύχουν οι “επενδύσεις”.

Με το συντριπτικό ποσοστό του λαού να ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, μια πολιτική ηγεσία που ελέγχει μόνο την πρωτεύουσα και την διαφθορά να βασιλεύει, το δόγμα του σοκ που εφαρμόστηκε στη χώρα, την έχει μετατρέψει, όπως και το Ιράκ, σε κρανίου τόπο.

Η ιδιωτικοποίηση των περισσότερων κλάδων παραγωγής, κατά τα πρότυπα του Ιράκ, έχει επιφέρει καταστροφικές συνέπειες στην καθημερινότητα των κατοίκων σε όλη την –έτσι κι αλλιώς πάμφτωχη- χώρα. Επιπλέον, συνεχείς είναι οι αναφορές, για την διαφθορά όχι μόνο των κυβερνητικών στελεχών και των σωμάτων ασφαλείας, αλλά και του αμερικανικού ιδιωτικού τομέα, που εισέβαλλε στην χώρα λίγο μετά τα στρατεύματα της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας, στο όνομα της “ελευθερίας” της Ουάσινγκτον και των γερακιών της.

Σε μία από τις τελευταίες εκθέσεις προς το Αμερικανικό Κογκρέσο διαπιστώνεται ότι οι αμερικανικές ιδιωτικές εταιρίες που δρουν στη χώρα, “απορροφούν” μέσω της διαφθοράς, της ανυπαρξίας ελέγχου και της πολιτικής αστάθειας το 40% των 56 δις δολαρίων που έχουν διατεθεί για την δημιουργία ή/και την αποκατάσταση έργων υποδομής στη χώρα. Το Νοέμβριο του 2012, το (αμερικάνικο) Γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή για τη Ανοικοδόμηση του Αφγανιστάν, προσπαθούσε να ελέγξει **206 εταιρίες** που δρούσαν στη χώρα και κατηγορούταν για **παράνομες πρακτικές και απάτες**.

Ακόμα πιο **δραματική** είναι η κατάσταση στα **σώματα ασφαλείας**, στα οποία η διαφθορά είναι ο κύριος υποκινητής της λειτουργίας τους. Οι Αμερικανοί φορολογούμενοι μπορεί να επιβαρύνθηκαν με **9 δις δολάρια** για την “**ασφάλεια**” του **μακρινού Αφγανιστάν**, αλλά η εκπαίδευση των σωμάτων ασφαλείας από ιδιωτικές αμερικανικές εταιρίες, μοιάζει με ένα καλοπληρωμένο και διεφθαρμένο ανέκδοτο. Ακόμα και μέσα στην πρωτεύουσα Καμπούλ, η οποία είναι μία από τις ελάχιστες περιοχές της χώρας η οποία ελέγχεται από την κυβέρνηση και τους Συμμάχους, τα τεράστια ποσά που δαπανήθηκαν από το αμερικανικό δημόσιο υπό την μορφή “**ροών**” προς τις ιδιωτικές εταιρίες, δεν είναι ικανά να προσφέρουν την παραμικρή ασφάλεια. Χαρακτηριστική ήταν η επίθεση αυτοκτονίας στο Υπουργείο Άμυνας με αποτέλεσμα 10 νεκρούς, λίγο αφότου είχε φτάσει στη χώρα ο νέος υπουργός Άμυνας των Η.Π.Α. Τσακ Χέιγκελ. Την ευθύνη ανέλαβαν για άλλη μία φορά οι Ταλιμπάν, οι οποίοι μοιάζουν πανίσχυροι, όχι μόνο στις επαρχίες αλλά και μέσα στην ίδια την Καμπούλ.

Εδώ και καιρό πάντως, ο τομέας “**ασφάλειας**”, μία νέα τεράστια “**δουλειά**” που άνοιξε την τελευταία δεκαετία με τις εταιρίες ιδιωτικής ασφαλείας, ψάχνει τρόπους να είναι πιο διακριτικός και ευέλικτος στις νέες συνθήκες που δημιουργούνται τόσο στο Αφγανιστάν, όσο και στο Ιράκ. [1]

Όμως οι Η.Π.Α δεν πρόκειται να αφήσουν το Αφγανιστάν εύκολα. Εκτός της στρατηγικής του θέσης, στα σύνορα με το εχθρικό Ιράν, το ασταθές Πακιστάν, πολύ κοντά στην ενεργειακή θάλασσα

της Κασπίας, και την Κίνα, την Ινδία και την Ρωσία, τα κέρδη από την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών του, ίσως να είναι τεράστια.

Η χώρα μπορεί στο έδαφος να μοιάζει –και να είναι- φτωχή, αλλά η αξία του ορυκτού της πλούτου εκτιμάται ότι είναι περισσότερο από 1 τρις δολάρια. Υπάρχουν όμως περισσότεροι αισιόδοξοι: ο πρόεδρος της χώρας Χαμίντ Καρζάι ισχυρίζεται ότι η αξία των μεταλλευμάτων αυτών ξεπερνά τα 3 δις. **Τεράστιες ποσότητες χρυσού, κοβαλτίου, σιδήρου, χαλκού και λιθίου, “θα αποτελέσουν τη ραχοκοκαλιά”** της αφγανικής οικονομίας σύμφωνα με τον υπουργό Ορυχείων και Βιομηχανίας της χώρας Τζαλία Τζουμριανί [2]. Το πιθανότερο βέβαια είναι να αποτελέσουν την εγγύηση για την μακρόχρονη παρουσία των Αμερικανών στη χώρα μέσω των ιδιωτικών εταιριών τους. Ίσως αυτό να υπονοεί και ο κ. Τζουμριανί...

Η αξία του ορυκτού πλούτου της χώρας αλλά και των αποθεμάτων φυσικού αερίου ήταν γνωστά από τη δεκαετία του '60 από σοβιετικές έρευνες. Η παγκόσμια κοινή γνώμη βεβαίως γνώριζε ότι το Αφγανιστάν είναι μία **πάμφτωχη χώρα** (ούτε λόγος για τον ορυκτό πλούτο της), η οποία στηρίζεται στην παραγωγή οπίου και την διακίνηση ναρκωτικών ουσιών.

Έτσι η Βορειοατλαντική Συμμαχία **δεν δυσκολεύτηκε να πείσει την παγκόσμια κοινή γνώμη** ότι η εισβολή του 2001 δεν είχε οικονομικά αλλά μόνο ανθρωπιστικά κίνητρα, την εξαγωγή της **“αμερικανικής δημοκρατίας”**, δηλαδή της ολιγοκρατίας των ιδιωτικών κολοσσών στην περιοχή.

Δώδεκα χρόνια μετά την επέμβαση των δυνάμεων της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας, το Αφγανιστάν βρίσκεται σε χειρότερη κατάσταση από αυτή που το άφησαν οι μεσαιωνικοί φονταμενταλιστές Ταλιμπάν, με τις πλουτοπαραγωγικές του πηγές στα χέρια των εταιριών της Δύσης που έφερε τη **“δημοκρατία”** στην ταλαιπωρημένη χώρα.

[1] Peter Apps, "As Iraq, Afghan wars end, private security firms adapt", Reuters, 21 Οκτ. 2012,

[2] Michel Chossudovsky, "The War is Worth Waging": Afghanistan's Vast Reserves of Minerals and Natural Gas", Global Research, 5 Φεβρουαρίου 2012,

James Risen, "U.S. Identifies Vast Mineral Riches in Afghanistan", New York Times, 13 Ιουνίου 2010

Πηγές: Ipsnews, Global Research, New York Times, SIGAR

Φωτό: wikipedia

Άρης Καπαράκης

Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων

ariskaparakis@gmail.com

14 Μαρτίου 2013